

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 10/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Pavlom Novotným, advokátom, A. Sládkoviča 1801/4, Dolný Kubín, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 2To/30/2025-862 z 10. septembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a nebyť pozbavený slobody inak ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon podľa čl. 17 ods. 1 a 2 ústavy, rozsudkom krajského súdu v trestnom konaní.

2. Okresný súd sťažovateľa uznal vinným z dvoch prečinov nebezpečného prenasledovania. Pri prvom vzhľadom na dostatočnosť skôr uloženého trestu odňatia slobody na 28 mesiacov upustil od uloženia súhrnného trestu. Za druhý mu uložil podmienený trest odňatia slobody. Na odvolanie prokurátora krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom tieto výroky rozsudku okresného súdu o treste zrušil a sťažovateľovi za prvý prečin uložil súhrnný trest odňatia slobody na 34 mesiacov a za druhý prečin nepodmienečný trest odňatia slobody na jeden rok. Po odcitovaní ustanovení Trestného zákona uviedol všeobecné úvahy o individuálnej a generálnej prevencii a zdôraznil, že sťažovateľ bol už 14-krát súdne trestaný. Z toho vyvodil, že skoršie tresty na sťažovateľa nepôsobili prevýchovne, a preto je potrebné ho od spoločnosti, pre ktorú je nebezpečný, izolovať a uložiť mu súhrnný a nepodmienečný trest odňatia slobody. Zdôraznil, že sťažovateľ sa nekriticky vyjadroval k svojmu konaniu, a preto je uznanie viny účelové, pričom sťažovateľ sa protiprávneho konania proti poškodenej dopustil opakovane.

3. Sťažovateľ považuje rozsudok krajského súdu za arbitrárny. Konkrétne uvádza, že krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu pre porušenie nešpecifikovaného ustanovenia zákona. Podľa sťažovateľa krajský súd nedostatočne zdôvodnil uloženie súhrnného a nepodmienečného

trestu a odklon od rozsudku okresného súdu. Vyjadruje nesúhlas s argumentáciou krajského súdu, podľa ktorej skoršie odsúdenia na neho nepôsobili prevýchovne, ku skutkom sa vyjadroval nekriticky, a preto bolo jeho vyhlásenie viny účelové. Namíeta neprimeranosť trestu, ktorý ho o 18 mesiacov oproti rozsudku okresného súdu obmedzuje na osobnej slobode. Znova zdôrazňuje, že uznal vinu, prejavil úprimnú ľútosť, poškodenej sa ospravedlnil a poškodená uviedla, že už skorší trest je dostatočný.

II.

4. Dovolanie z dôvodu porušenia práva na obhajobu zásadným spôsobom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je prípustné vo vzťahu ku všetkým okolnostiam podstatným pre rozhodnutie o vine a treste. Tomuto dôvodu dovolania nezodpovedá právo na obhajobu len v rozsahu čl. 50 ods. 3 ústavy, ale aj v rozsahu požiadavky ústavných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (IV. ÚS 546/2020, I. ÚS 343/2022, II. ÚS 411/2021, IV. ÚS 463/2021, IV. ÚS 491/2021, IV. ÚS 510/2021, IV. ÚS 555/2021, IV. ÚS 15/2023, IV. ÚS 355/2023, IV. ÚS 502/2023). Aj podľa najvyššieho súdu pod tento dovolací dôvod možno podriaďiť aj nedostatky v odôvodnení rozhodnutia (1TdoV/13/2021).

5. Námietky sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu smerujú k nedostatočnému odôvodneniu záverov, ktoré viedli k tomu, že krajský súd na rozdiel od okresného súdu nevyužil ustanovenia Trestného zákona o možnosti upustenia od súhrnného trestu odňatia slobody pri prvom prečine a uloženia podmieneného trestu odňatia slobody pri druhom prečine. Tieto nedostatky v odôvodnení rozsudku krajského súdu sťažovateľ mohol napadnúť dovolaním z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z jeho ústavnej sťažnosti však využitie tohto právneho prostriedku, ktorý mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, nevyplýva. Preto je ústavná sťažnosť podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) tohto zákona odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2026

Robert Šorl
predseda senátu